

bige Forandringer og desuden vil medføre ganske overordentlige Byrder for Statskassen.

Smiblertid er det ogsaa for os indlysende, at der i det bestaaende Forhold er ikke Lidet, som trænger til en bedre Ordning; men det forekommer os at maatte være Lovens Opgave gennem en deelviis Reform, som foreløbig ikke bragte Mere i Bevægelse end nødvendigt, at forberede saadanne Forbedringer, der maatte ansees nødvendige i det geistlige Lønningsvæsen, baade for at Lønningen overhovedet kunde komme til at svare til Embedets Tjeneste og Byrde, og for at de nuværende Brugsmidler, hvoraf Følkeskylden er i Besiddelse, kunde strække til at fyldestgjøre saa mange kirkelige Diemed, som muligt. Men med Forbigaaelse af enhver Modstand mod den Forudsætning, at Præstetienden kan betragtes som en Eenhed, der som saadan er tilstede til Kirkesamfundets Nytte, vilde Mindretallet dog finde det betænkeligt, om man vilkaarlig vilde løsrive samtlige Tiender fra de Sogne, af hvilke de hdes. Mindretallet vilde derfor finde det naturligere, at der oprettedes en Hjælpefond, bygget paa Bispetiendernes Overskud og paa Tilskud fra de større Embeder af de Beløb, hvormed de overstige et vist Maximum, og at denne Hjælpefonds Midler efterhaanden kom de mindre vel aflagte Præsteembeder tilgode, for at Lovens nærmeste Formaal kunde opnaaes uden at nødvendiggjøre gennemgribende Reformen i saadanne Forhold, som endnu ikke synes modnede til Omordning, og som i ethvert Tilfælde helst maatte omordnes ved særskilte Love. Som Gjenstande for en speciel Lovgivning, der efter vor Formening maatte gaae forud for eller jævnsides med en mere gennemgribende Regulering af det geistlige Lønningsvæsen, skulle vi nævne Revision af Bestemmelserne i Plakat af 9de Juni 1847, Fastsættelse af det Aulingsareal, som bør blive ved Præstekaldene, i Forbindelse med Regler for de fraskilte Arealers Bortforpagtning eller den paa nogle Steder maaskee hensigtsmæssigere Bortarvefæstning (hvilket forudsætter Tilendbringelsen af de nedsatte Kommissioners Arbejder efter Instrux af 11te September 1862), endelig en Revision af Lovgivningen om Naadensagret.

Mindretallet har ikke troet sig den Opgave voget at gjøre Udflast til en Lov, som gjen-

nemførte de ovenomtalte almindelige Grundføringer, saameget mindre, som det med al Anerkjendelse af de omhyggelige Forarbejder, som foreligge fra Regjeringen, dog er klart, at disse ikke vilde være tilstrækkelige til et saadant Arbejde. Navnlig vilde dertil udfordres en Angivelse af samtlige Præsteembeders Netto-Indtægter, anslaaede til Tdr. Byg, hvilken Norm maag ansees for den sikreste og bedste. Man maatte dernæst, istedetfor at omgjøre alle Præstekalds nuværende Lønningsforhold, foreløbig lade samtlige Embeder, hvis Lønning ligger imellem et bestemt Maximum, saafom 600 Tdr. Byg, og et bestemt Minimum, saafom 250 Tdr. Byg, forblive, som de ere, og dernæst efterhaanden søge at udjævne Lønningsforholdene ved at tage et Tilskud til de mindre Embeder fra de større.

Mindretallet, der saaledes ikke sees sig istand til at indbringe et Lovforslag, der kunde blive Gjenstand for Votering i Thinget, og som efter det Foransførte ogsaa maatte afvente Tilendbringelsen af de Forarbejder, der ville blive tilveiebragte ved Medvirkning af de ved kongelig Resolution af 23de December f. A. nedsatte Kommissioner — der formeentlig ogsaa efter givne Instruxer kunde foretage Ansættelsen i Byg af de enkelte Præstekalds Indtægter — foretrækker at formulere sine Anskuelser i nedenstaaende korte Erklæringer, der væsentlig kun antyde den Retning, i hvilken et nyt Lovforslag maatte gaae, for at vi vilde kunne tilraade Folkethinget at give det sit Bifald.

1. Alle Præstekalds Nettoindtægter af Tiender og Auling, Godtgjørelse for Smaaredsel, Refusioner, Offer m. v. blive for hvert Embede at fastsætte i Tønder Byg efter Gjennemsnitsbeløbet af de sidste 20 Aars Kapitelstægt, med Forbigaaelse af det høieste og laveste Aar.

2. Ved den første i et Sognekald indtrædende Balance afgaaer i dets Indtægter, hvad disse efter ovennævnte Ansættelse maatte overstige 600 Tdr. Byg. Dette Afdrag skeer forlods i saadanne Præsteembedet tilliggende Indtægter, der ikke kunne betragtes som egentlige Ydelser fra Menigheden til Præstens Lønning, saafom Renter af Kapitaler (Regater